

# Kadir Kaya

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

28.11.2010

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

### **Kadir Kaya (1963-)**

1963 ifteler-Kadıkuyusu doğumludur, Gazi Ün. Kamu Yönetimi mezunu, denetim elemanı, evli, 2 kız evlat babası, öncelikle kimseye zarar vermemeyi, sonra kendisine yararlı olmayı, daha sonra olanaklar dahilinde insanlığa yararlı olmayı ilke edinmiş, hayatı, var oluşu, neden sonuç ilişkilerini doğru anlamaya gayret eden, böylece doğru bir duruş sergilemeye çalışan, olayların görünen yüzü dışında derinliklerini algılayıp analiz etme yetisi gelişmiş, farkındalığı bir çok konuda yüksek, buna karşın sıradan olmanın kolaylığına sığınan birisidir. Suyu yazı yazan nice faniden birisi,

## Çığlık

tut ellerimi, düşüyorum,  
Ellerimi tut, üşüyorum,  
Bir çocuk sessizce ağlamakta,  
Bir çiçek soluyor, görüyor musun?  
Ben, beni bıraktım, gidiyorum,  
Bir çığlıktır asılı kalan,  
Tut ellerimi, düşüyorum,  
Tut, sar beni, üşüyorum.

01.07.2008

Hatırlamıyorum nerede gelmiş dilime duygularım, önemi var mı? Duyan oldu mu?

Kadir Kaya

## Şair

Romantik akşamların suskun şairiyim ben,  
Boğazımda düğümlemiş, biriktirdiğim hıçkırıklarımla suskun;  
Semaya bakar dururum,  
Senden ümidi kestim,  
Yakarışım tanrıya

Bir sonbahar hazanında,  
Hani şu bildiğimiz güz mevsiminde,  
Bir akşam üstü alaca karanlığında,  
Günün akşama, baharın hazana teslim olduğu anda,  
Bir ömrün ikinci baharında teslim olmuştum sana,  
Gönül ferman dinler mi?  
Kapılmıştım öylece rüzgarına,

Hesaplı kitaplı yaşamlar bunaltır bazen insanı,  
Dört bir yanını bilinmezler sarsın,  
Bir şeyler onu alsın, bir yerlere götürsün istersin,  
İşte öyle bir anda,  
Gecenin bir şeylere gebe olduğu belliydi,  
Bilinen gün karartmıştı kendini,  
Bıraktım kendimi gizemlerine,  
Gözlerimi kapayıp usulca dokundum dudaklarına,  
Bilmiyordum nerelere götürür bu yolculuk beni,  
Kayboluşum!  
Nerelerde çıkardım gün yüzüne,  
Çıkar mıydım?  
Ve sen,  
Hep tutar mıydın ellerimi,  
Ya da nerede bırakırdın,

Ölüm soğuktur, zalimdir, hep erkendir,  
Buna rağmen bazen binlerce kez ölmek ister ya insan,  
İşte öyle bir şey seninle yaşanan,  
Mutluluğunda buruk acılar,  
Acılarına serpiştirilmiş mutluluklar,  
Bir düş, gizemli, bilinmeyen  
Dudağımın bir köşesine sıkışmış mayhoş tatlar;  
Bir şeyler yaşanmış belli,  
Hatırlanamayan,  
Annemin memesi gibi, yumuşak, sıcak, besleyici,  
Yaşanmış belli,

Ey sevgili,  
Ben romantik aşkların suskun şairiyim,  
Boğazımda düğümlemiş hıçkırıklarla,  
Yaşama biriktim,  
Sana dair hiçbir ümidim yok,  
Semaya bakıp beklemekteyim,  
Her an, her şeye gebedir,  
Her an, her şeye gebedir,  
Bunu bilmekteyim.  
23.9.2009 Ankara

Kadir Kaya

## Şiir

Şiir yazmak,  
Boyundan büyük, anlaşılamayacak süslü laflar etmek değildir,  
Şiir yazmak,  
Hayatı yazmaktır,  
Sade ve yalın,  
Duyduğun gördüğün bildiğin gibi,  
Başka söze gerek yok,  
Hayat en büyük şiirdir,  
Şairin payına düşense,  
Görmek duymak bilmektir,  
İnsan en büyük şiirdir,  
Tanrının dizeleri sarar sarmalar bizi,  
Tanrım,  
Tanıyıp bilenlerden kıl bizi, Ayvalık-Cunda 28.10.2008

Kadir Kaya

## Yaşamak

Yaşamak  
Günler günleri kovaladı  
-da- biz hayatın peşinde olduk mu?  
Yaşadık mı?  
Figüranı mıyız hayatımızın?  
Efendisi mi?  
Ya Kader?  
Hani biz hesaplar yaparken geleceğe dair,  
Bize gülen kader  
Akvaryumda yaşarken  
Düzenleyebilir miyiz okyanusu?

İşte geldik gidiyoruz  
Şen olsun Halep şehri  
Sevinsin düşmanlar, bana ne?  
Ben ne anladım hayatımdan?  
Sahi, siz ne anladınız?  
Ne farklılaştı benim yaşamamla?  
Neler anlam kazandı?  
Hiç değilse biriniz için...

Yaşadık, öldük, gömüldük,  
İyi bilirdik dediniz kalabalıkta,  
Ya kendinizle baş başa kaldığınızda  
Ne geldi vicdanınıza, yüreğinize,  
Sahi nasıl bilirdiniz?  
Düşer miydiniz benimle yollara?  
Nerelere kadar gelirdiniz?  
Şize soruyorum dostlar,  
İnsanlar  
Önce kendinizi,  
Önce kendinizi,  
Sonra beni, nasıl bilirdiniz?

03.03.2010 Kozaklı-Nevşehir

Kadir Kaya

## Yaşlandık Be Gülüm

Yaşlandık be gülüm, yaşlandık,  
Eskidi kafa kağıtlarımız  
Seni daha çok seviyorum ya artık  
Genç kızların bana aldırmadığından zahir,  
Sana da pek bakan yok artık  
Bir de, yaşlılıkta lazımmiş can yoldaşı, hayat arkadaşı  
Öyle diyor damdan düşenler  
Bakıyorum da son günlerdeki muhabbetimize  
Aklıma geliyor, elde değil  
Yaşlandık be gülüm, yaşlandık

Eee, tabi, kim bilir benim hastalıklarımı,  
İlaçlarımın zamanlarını,  
Kim bilir senin migrenini, ülserini,  
Kim bilir, neler üzer, seni, beni,  
Birlikte katlandığımız o acı günleri,  
Gördüğümüz vefasızlıkları, ihanetleri,  
Ne azla yetinip mutlu olduğumuzu,  
Birbirimize tutunduğumuzu, hayata köprü kurduğumuzu,

Yaşlandık be gülüm, yaşlandık,  
Gel sığınmayalım her yaşın güzelliğine,  
Ama şöyle avunalım,  
Yaşadık be gülüm,  
Hayatı yaşadık...14.10.2009 İstanbul

Kadir Kaya

## Yaşlı

Var oldum, ben oldum,  
Muktedir oldum  
Estim, yağdım, gürledim,  
Piştım, yandım,  
Bir dilekçe oldum başvuran,  
Bir kabul yazısı oldum dosyada,  
Bir yaşlı oldum huzurevinde,  
Pencereden hayata bakan,  
Oyunun neresindeyim artık,

Dört evrak oldum dosyada,  
Ekonomik ve sosyal yoksun  
Evlatlar var da, ben yoksun,  
Son bir not olacağım muhakkak,  
Kütük defterinde,  
'Vefat nedeniyle kaydı kapatılmıştır'  
Hakkım olur mu?  
Ben kapatır mıyım kaydımı?  
Gözlerim yollarda beklerken huzurevinde,  
Ben razı olsam, Rabbim razı olur mu?  
Ben oldum, var oldum,  
Ekonomik ve sosyal yoksun,  
Var iken, yok oldum! 18.11.2009 Bahçelievler Huzurevi-İst.

Kadir Kaya

## Yokluk

Bir gün oldu,  
Bir an geldi  
Karşılaştık aniden,  
Öyle çok söylenmesi gereken vardı ki,  
Hiç söylememek oldu ifadesi,  
Hiç söylememek,  
Böylesi en iyisi,  
Kadrini kıymetini hiç bilmediğin sevdamin,  
Sende işi yok,  
Ben taşırım derdimi,  
Var git ey güzel,  
Ayağın göl, başın pınar olsun,  
Kader tepsinde güller,  
Senin için söyleyen diller olsun,  
Senin methini duyayım,  
Beni bana bırak,  
Böyle yaşayayım.14.9.2008 Çınar

Kadir Kaya

## Ağladım-1

Ağladım,  
Süzüldü göz yaşlarım  
Sanma ki senin için,  
Döktüğüm,  
Göz yaşlarıma ağlıyorum.

Kaderdir bazen acılar  
Kaçamazsın,  
Kliniklerde silinirde beyninin tozu  
Akıllanmazsın.  
Sonra uzun zamanlar geçer aradan,  
Döner bakarsın ardına,  
Bir kendini görürsün, çıplak,  
Bir de bir zamanlar sevdiğini,  
Döktüğün göz yaşlarını görürsün  
Sel sel olmuş da, boğmuştur,  
Seni, sevdiğini,  
Yaşanan yaşanmıştır,  
Hesabı kitabı olmaz,  
Kim ki yaparsa hesap,  
Yanılması kaçınılmaz,  
Kişi kendi mahkemesini kuramaz,  
Kursa da adil olamaz,  
Zaman geçer,  
Gözyaşı selleri çekilir de,  
Bahar olur yeniden  
Bir bakmışsın çiçek olmuş dört bir yan,  
Bir kelebek olur uçarsın,  
Kim bilir, belki bir çiçeğe konarsın,  
Güneş her gün yeniden doğar,  
Dünyalar yıkılır,  
Dünyalar kurulur,  
Yeter ki sen,  
Nefes aldığının farkında ol,  
Çok sevdiğin birisi olabilir,  
Ama önce,  
Kendini sevmeyi bil,

GERİSİ KENDİLİĞİNDEN GELİR (1)

(1) Friedrich Nietzsche – Deccal (Son söz: Madde 7 Gerisi kendiliğinden gelir) .  
25.6.2010 Ankara

Kadir Kaya

## Ağladım

Yine kendimi alıp sensizliğe vurmak istediğimde, Beyoğlu'nda,  
Bir kitapçada çalan müzik olup yakalamıştın beni,  
oysa ben aramıza marmara'yı koymuştum aşılmasın diye,  
aşk nağmeleri aşkımı depreştirdi,  
bir köşeye sinip, çaresizliğimden,  
sessizce ağladım bilmem kaç vakit,  
Ben seni böyle sevdim,  
Haberin oldu mu?

İstanbul Mayıs 2003

Kadir Kaya

## Akşam

Bu günde akşam oldu  
Bu gün de yalnızım  
Ve de sensiz,  
Akşamın getirdiği hüznü mü beni üzen  
Yalnızlık mı?  
Sensizlik mi?  
Sensizlikse şayet,  
Neden ille de sen?  
Bu kapıldığım rüzgar nedir böyle?  
Kuru bir yaprak parçası mıyım?  
Savrulur dururum,  
Bir arayış ki sorma  
Bir kuytu yer sen misin ki ey sevgili  
Durulmak için seni bulurum  
Ey yar,  
Çandan içre can özüm,  
İki gözüm,  
Ben sensiz nice olurum  
Oturur bir köşeye,  
Sığamam, sığınamam hiç bir şeye,  
Yalnızlık mı?  
Sensizlik mi?  
Bu günde akşam oldu,  
Geceye Rabbim Kerim. 18.11.2009 Bakırköy-İst.

Kadir Kaya

## Aşk

Vakit dolacak, gideceğim  
Doğumdan önce her nerede isem oraya  
Ayaklarımı sürüyerek  
Ayaklarımda bir çok kir, pas, çamur,  
Vicdan artıkları yaşanmışlıklardan  
Hatalardan,

Uzanan eller olacak mı arkamdan  
Kim tutmak isteyecek, kim itmek?  
Doğumum gibi kan revan  
Gürültülü patırtılı mı olacak gidişim?  
Usulca, sessiz, kimlerin göreceğinden utanarak  
Bir yıldız gibi kısa bir anda kayıp gidecek miyim?

Can özüm, hakkın var mı bende?  
Helallik verecek misin?  
Can özüm, hakkım var mı sende?  
Helallik verecek miyim?  
Sıyırıp atabilecek miyim  
Kalın pis bir aba gibi üstüme oturan  
Yaşamımı çekilmez kılan aşkını  
Yoksa bu yükte birlikte ölecek miyim?

25.2.2010 Kütahya

Kadir Kaya

## Ay

AY

Ay doğdu,  
Gecenin bir yerinde,  
Güzel memleketimin herhangi bir köşesinde,  
Bir otelin beşinci katında oturmuşum,  
Bir aya bakıyorum, hayranlıkla,  
Bir muhteşem güzellikte ışıldayan, uzayıp giden  
Doğu Karadeniz sahil yolunun parıldayan ışıklarına,  
Akıp giden, kopup giden araçlara bakıyorum arkalarından,  
Bir de seni düşünüyorum,  
Gözlerin, saçların, bakışların, gülüşün,  
Gözümün önünden bir bir geçiyorlar sırayla,  
Tıpkı araçların sırayla kopup gidişleri gibi,

Öyle yakın ki ay bana,  
Uzansam tutacağım,  
Öyle bir güç var ki yüreğimde,  
Adımımı atsam beşinci kattan aşağı,  
Sahil yolunda giden tüm araçları yakalayacağım,

Yüreğimin sıcaklığında sarıp sarmaladığım güzel,  
Bilirim sen de özledin beni,  
Aramıza mesafeleri ben koymadım inan,  
Görünmez zincirlerle bağlamadım seni oralara,  
Hapsetmedim kendimi buralara,  
Lakin, aramıza nice sıra dağlar,  
Dağlar gibi zamanlar girdi,  
Uzansam tutamam ellerini,  
Ne olur sen de bak balkonundan dışarıya,  
Ayın doğuşunda buluşsun bakışlarımız,  
Uzat ellerini aya,  
Öpeyim avuçlarından,  
Fısılda kulağıma özlemini,  
Nice yolları aşayım,  
Hayat denilen şu bitişli kısır döngüye,  
Bir anlam yükleyelim birlikte,

Uzayıp gidiyor Karadeniz sahil yolu,  
Uzayıp gidiyor ayrılığımız,  
Oysa ömür eksilmekte,

Bir Aya bakıyorum,  
Bir seni düşünüyorum,  
Bir yola bakıyorum,

Hadi sen de bak aya, sen de bak,  
Buluşsun gözlerimiz,  
Gözlerinden öpeyim.

02.10.2010 ORDU

Kadir Kaya

## **Babama**

Ben babamı ellerimle toprağa verdim,  
Ben miydim yigit olan, babam mı?  
Ağlamadım,  
Dağ gibi adamı sarıp sarmalayıp,  
Soğuk mezarların koynuna terkederken,  
Ağlamadı,  
Dağ gibi adam,  
Sevdiklerini geride bırakıp bir başıma ölüme giderken,

Acemiydik biliyordu,  
Aileden birini toprağa vermemiştik henüz,  
Kefenini almıştı,  
Cenazeme gelenlere yemek verin demişti,

Candı, canandı,  
Ve yığitti elbette,  
Oğlum, ben yigidim ama,  
Bu hastalık benden yigit çıktı demişti  
Ümitleri bittiğinde,

'Ah' demedi,  
Dönüp bakmadı dünya hayatının cazibesine,  
İsyân etmedi kaderine,  
Yürüdü gitti ölüme,

Ben babamı ellerimle toprağa verdim,  
Toprağın bol olsun babacığım,

Akciğer kanserinden zamansız yitirdiğim babama,  
10.8.2008 Bursa

Kadir Kaya

## **Bir Adam**

bir adam vardı garipten,  
8.15 Kayseri vapurunu beklerdi sakince,  
Bir de ben vardım sağ yanında,  
seni beklerdim,  
Sorardım; Ne zaman?  
Her an diye cevap verirdi,  
Sorardı, ne zaman?  
8 Temmuz derdim,ezberden,  
bilirdim, sen de beklerdin beni,  
bir 8 temmuz vardı,gelmeyen,

02.07.2006 16.38 Ankara

Kadir Kaya

## **Bir Dağbaşı Yeliyim Ben**

Bir dağbaşı yeliyim ben,  
Eser savrulurum ordan oraya  
Sevgilinin saçlarına dokunur elim  
Kalmak istesemde tutunamam  
Gözü yaşlı, çaresiz, giderim

Bir dağ başı yeliyim ben  
Yaralı yürekler bilirim  
Sevmiş, kavrulmuş da,  
Karşılık bulamamış,  
Söndüremem yangınını  
Kahrolurum, yanar giderim

Çorak gönüller bilirim  
Sevgiye muhtaç  
Bir akşam üstü kızılığında  
Bekler ümitsizler durağında,  
Alamam kollarıma, giderim

Hasret gönüller bilirim  
Bir dem almış da sevgiden  
Bilinmeze göndermiş yarini  
Bekler bin bir ümitle,  
Derman olamam derdine  
Bırakırım onu öylece,  
Hasreti yüklenip giderim

Bir dağ başı yeliyim ben  
Eser savrulurum oradan oraya  
Çılgınım yokluğundan  
Kaçışım mı bu benim sensizlikten  
Arayışım mı bu seni bin bir ümitsizlikle  
Başımı hangi dağ başlarına atayım  
Derdimi kime anlatayım  
Avutamam kendimi, giderim

Bir dağ başı yeliyim ben  
Alır savururum kendimi  
Sonra tutunacak seni bulurum  
Sığınırım kuytularına  
Dinginleşir huzur bulurum  
İki gözüm, sevdiğim  
Kayboluşlarımdaki çoban yıldızım  
Yokluğundaki yürek sızım  
Seninle hep bir fazla  
Sensiz bir hiç olurum  
Tanıyamam kendimi  
Savrulurum, giderim.  
24.5.2009 Elazığ  
Kuytularına sığındığım güzele...

Kadir Kaya

## Cesaret

Belki de, seni bırakmak bilinmeze,  
Ve yürümek sensizliğe,  
Cesaretim var mı?  
Bilmiyorum

Sensiz çiçek açar mı kiraz ağaçları  
Sarar sarmalar mı beni hayat  
Tam da tükenip durduğum anlarda  
Kim sarılıp sıkıca, hatırlatır bana  
Ben olduğumu

Ve sen,  
Bugusunda eridiğim gözlerini alıp da, gider misin sahiden  
Kim sana ben gibi bakabilir  
Hayatın o en soğuk günlerinde  
Tanrıdan aşk dilendiğinde  
Kim içindeki ateşi ben gibi yakabilir

Sen, sevdiğim  
Yollarını beklediğim  
Ruhunda eridiğim  
Cehennem sıcaklığında pınarlarından kana kana içip;  
Vahalarında demlendiğim  
Kayboluşlarımdaki çoban yıldızım benim  
Beni bırakıp bilinmeze  
Yürür müsün bensizliğe  
Cesaretin var mı  
Bilmiyorum

Samsun 03.02.2009

Kadir Kaya

## Çocuk

Çocuk  
Bir mucize  
Allah'ın gücü ve kudretinin ifadesi  
Saf ve masum  
Yaratılıştan yaratana giden yol

Çocuk  
Kucaklayacağız seni  
Sevgiyle saracağız  
Mutlu, mesut büyüyeceksin  
Yarınların büyük insanı olacaksın

Çocuk  
Kucaklamayacağız seni  
Anlayamadığın, kavrayamadığın sorunlarla sarsılıp  
Bilinmezlerle büyüyeceksin  
Kırılıp döküleceksin  
Un ufak olacak ruhun  
Ne hoyratlıklar göreceksin körpe beden  
Sen, sen olamayacaksın  
Allah'ın yarattığı masumdan  
Bir canavar yaratacağız elbirliği ile  
Korkuların, saplantıların, sapkınlıkların olacak  
Sonra senden korkacağız

Çocuk  
Bir gün  
Sarılıp kucaklanmış  
Sevilip okşanmış  
Olumlu yönleri onaylanıp geliştirilmiş  
Kendisi olmuş, benlik olmuş, insan olmuş kardeşin  
Seni vak'a olarak alacak  
Tıbbi tanımlar yazacak haline  
Çocukluğuna gidecek  
Eksiklikleri göreceksin  
Muhtemelen geri getiremeyecek yiten çocukluğunu  
Saflığı, masumluluğu

Çocuk  
Seni sokaklarda  
Televizyonlarda  
Suçlu, korkulacak biri olarak göreceğiz  
Bazılarımız nefretle kınayacaklar seni  
Bazılarımız kader diyecek

Çocuk  
Seni biz büyüttük, biz  
Ne isen bizdendir

Çocuk  
Bir büyüklük göster  
Bizi affet

Bursa 4.6.2008

Kadir Kaya

## Dalgalar

### DALGALAR

Oturdum kahvaltı sofrasına,  
Aldım Karadenizi karşıma,  
Söyle dedim söyle, anlat bana,  
Çalkantılar oldu mu hayatında?  
En dibe vurup bilmem kaç kere  
Unutup kim olduğunu,  
Boş gözlerle baktın mı etrafına,  
Zincirsiz bağladılar mı seni  
Sevdiğinden uzağa,  
Neler olup bittiğinden habersiz,  
Duru, sessiz, sakın  
Yüreğinde yangınlar, fırtınalar  
Yaşadın mı bilmem kaç vakit?  
Öldün mü, gerçekten öldün mü ey Karadeniz?  
Nefes almaktan bahsetmiyorum burada,  
Öldün mü bilmem kaç vakit?  
Aklına gelen her şeyini yitirdin mi?  
Buna aklında dahil,  
Vuruldu mu can evinden,  
Kanıdımı yüreğin,  
İçin acıdı mı?  
Tüm yolların bağlanıp,  
Çıkışsız kaldın mı?  
Hiç hareket edemedi  
Yıllarca yaşadın mı?  
Bundan dahası olamaz, başka olamaz dediğinde,  
Tam da rıza göstermişken kaderine,  
Yeni yeni uçurumlardan yuvarlandın mı?  
Tüm bunları kimseler görmeden yaşadın mı?  
İçine akıttığın gözyaşlarını,  
Biriktirdiğin hıçkırıklarını,  
Yok saydın mı yıllar yılı  
Kendini yok saydığın gibi,  
En çok söylenmesi gereken anlarda,  
Suskun kaldın mı?

Bir gün, bir an, bir yerde,  
Yaşamın kıyısında gezinirken amaçsız,  
Gözlerinde gördün mü gözlerini,  
Kendi derinlerine gömdüğün kendini,  
Bildin mi üzerindeki ölü toprağını,  
Sevgilinin vefasızlığı, kadir bilmezliği,

Karadeniz, karartma yüreğini,  
Tut ellerini, tut uyandır kendini bu uykudan,  
Şöyle bir silkinip kıpırda yatağından,  
Hatırla, sen nasıl bir çılgındın,  
Duramazdı hiçbir set önünde,  
Nerede duracağını ancak sen bilirdin,  
Vefa İstanbul'da bir semt adı,

Sen ise Karadenizsin,  
Sen parılda ay ışığında,  
Yakamozlar oynaşsın üzerinde,  
Sevgililer sana baksın,  
Sen kim olduğunu bil yeter, sakın unutma,  
Seni tanımayanlar utansın,  
Vefa İstanbul'da bir semt imiş,  
Karadeniz nerden bilsin,  
ORDU 16.10.2010

Kadir Kaya

## **Deniz**

Karanlık, kocaman bir boşluktur gece de deniz,  
Ruhum gibi,  
Karanlık ve dalgalı,  
Sensiz,

Ayvalık 27.10.2008

Kadir Kaya

## Deniz Kızı

Bir garip akşamın öksüz çocuğu,  
Bekler durur kristal kasedeki deniz kızını,  
Sabrın erdemi çatlatırda kaseyi,  
Yüreğindeki okyanusu görür mü deniz kızı

Bakışlarından utanır bazen  
Acaba nasıl görünmektedir karşıdan  
Garip akşamın öksüz çocuğu  
Kirpi gibi kıvrılır dikenli ruhuna  
Gömülür de gömülür utancına

Bir ara bakışları dokunur deniz kızının  
Bütün tomurcukları çiçeklenir de aniden  
Bin bir ümitle beklerler dallarında  
Okyanusta bir kıpırdanma, bir tatlılık, bir huzur  
Ya da bir huzursuzluk derinlerinde  
Akşam olur aniden gün ortası  
Garip akşamın öksüz çocuğu sığınmıştır sabrın erdemine

Çatlatmak mı kaseyi  
Beklemek mi sonsuzlukta  
Garip gönlünün okyanusunda huzur bulur mu deniz kızı?  
Kavuşmak sihri bozar mı  
Ümitle beklemeyi de yitirir mi  
Düşünür, beklerken deniz kızını.. 06.10.09 İstanbul

Kadir Kaya

## Deniz Ve Kadın

Bütün gece şarkılar söyledi bana deniz,  
Kulağıma fısıldadı,  
İç gıcıklayıcı makaslar aldı yanağımdan,  
Şehvetli kadınlar gibi salındı, bir ileri, bir geri,  
Şarıp sarmaladı beni, geceyi,  
İnsafsız  
Sanki sen gibi,

Açtım odamın kapısını, pencerelerini,  
Kalbim gibi,  
Usul usul süzüldü içeri  
Ilık, tatlı, huzurlu  
İliklerime işledi, ruhuma doldu  
Şarıp sarmaladı beni, geceyi  
İnsafsız  
Sanki sen gibi

Bir hayattır yaşanıp giden,  
Deniz gibi gel-gitli  
Fırtınalı, dalgalı bazen  
Bazen de süt liman  
Her hali güzel,  
Hep o olmuştur beni kucaklayan  
İnsafsız  
Sanki sen gibi

Bazı yerde dibi belli,  
Bazı yerde dipsiz gibi  
Derininde neler gizli,  
İnsafsız  
Sanki sen gibi, 20.10.2009 İstanbul

Kadir Kaya

## **Derdimi döküyorum**

Bir gün oldu,  
Bir an geldi,  
Kaç defa geçtim de şehrinden,  
Haberin oldu mu?  
Kim bilir sen hayatın hangi gailesinde,  
Ben hala mı senin derdinde,  
Böyle mi olur sevdalık güzelim,  
Şahi böyle bir şey midir kara sevda,  
İnadına seni sevmek midir,  
Su mudur, ekmek midir,  
Sevda yanıp gitmek midir?  
Gidememek midir?  
Tüm yolların kapandığında sabır mıdır sevda,  
Hayata kahr mıdır?  
Allaha inat mıdır, tövbe haşa,  
Verdiği cana isyan mıdır?  
Ölüme sürünmek midir?  
Ölüm kurtuluş belki de?  
Yaklaşmak ve yanmak mıdır pervane gibi?  
Şahi kaç kişi aşkı için tedaviler görmüştür kliniklerde,  
Bildin mi?  
Şahi sen beni hayatında hiç gördün mü?

Bir gün oldu,  
Bir an geldi,  
Karşılaştık aniden,  
Birkaç nazik cümle geveleyip,  
Yürüdük gittik öylece,  
Aşkın hakkına düşen bu imiş zahir,  
İnsanlar ömürleri gibi sevdalarını da tüketirlermiş inan,  
Ve acımasız bir zalim olan zaman,  
Ne bende beni bırakmış,  
Ne de bende seni,  
Peki neden yazıyorum bunları,  
Kime ne faydası var,  
Tarihe not mu düşüyorum, hiç öyle bir derdim yok,  
Bungunluğumdan bu laflar güzelim,  
Sana hiç anlatamadım ya,  
Derdimi döküyorum,

Kadir Kaya

## Divane

Nasip olursa eğer bir gün,  
Seni görmek,  
Sana söyleyecek sözüm olur mu, bilmem,  
Sen ki, beni, sonsuz çöllerde,  
Kör karanlık kuyularda,  
Sensiz bıraktın,  
Öyle kanadı ki, ruhum,  
Sana olan sevgimi boğmam gerekti çaresizliğimde,  
Onlar benim çocuklarımdı, ben büyütmüştüm,  
Ellerim kanlı şimdi,

Bir serap gördüm düşümde,  
Yaklaştım ve yandım,  
Öyle bir yanış ki bu,  
Aklım beni terk etti,  
Tedaviler görmek oldu sonunda aşkın hediyesi,  
Anlamı var mı?  
Olmadığını biliyorum.  
Sen?  
Artık ne seni,  
Ne de kendimi biliyorum. Bursa Haziran 2008

Kadir Kaya

## Dua

Yüce rabbim,  
Bana verdiklerin, vermediklerin,  
Gördüklerim, görmediklerim,  
Bildiklerim, bilmediklerim,  
Yaşadıklarım, yaşamadıklarım,  
Sevdiklerim,sevmediklerim,  
Gösterip elimden aldıkların,  
Sevdalarım,  
Sevdirdiklerin,  
Çektirdiklerin,  
Mahrum ettiklerin,  
Güldürdüklerin,  
Ağlattıkların,  
Velhasıl yüce mevlam,  
Sana şükürler olsun,  
Beni ben yarattığın için,  
Aşkla donattığın için,  
Böyle ağlattığın için,  
Sevecek bir yürek kattığın için,  
Sana şükürler olsun.

14.9.2008 Çınar

Kadir Kaya

## Gecede Deniz

Kocaman, kapkara bir yokluk gecede deniz,  
Ve ben, gecede yokum sensiz,  
Sabahta ne olacak güzelim,  
Gecedenden sabaha idam mı kaderim?

Ben çoktan ölmüşüm çoktan,  
Kargalar güldü halime,  
Ruhsuz bir çuval, bomboş  
Gecede dolanıyor cesedim,

Deniz...ıssız,uzak, derin ve ulaşılmaz,  
Derinlerimde binlerce ben var,  
Yol yürümekle inan, bana varılmaz,  
Canhıraş çığlıklar duyarım derinden,  
Her biri yaşanmış çaresizliklerden,

Gece, deniz, sen ve ben,  
Bir de derinlerden gelmiş, yorgun, ortalıkta dolaşan cesedim,  
Bir banka iliştim benden habersiz,  
Öyle yorgunum ki kendimden,  
Bıraksam beni, çekip gideceğim,  
Kapkara bir yokluk olan denize,  
Beni al, beni al diyeceğim,  
Ya da sevgili, sana sıkıca sarılıp,  
Denize şöyle bir bakıp,  
Gecede çekip gideceğim,  
Çekip gideceğim,

Gece, deniz, sen ve ben,  
Bir de yüreğime işlemiş gözlerin,  
Veda etmiş de gitmemiş,  
Sevmiş sevmiş de usanmış sevgisinden,  
Sevmekten vazgeçmemiş,

Karanlığı delerek gelir gözlerin,  
Bilmediğim uzaklardan seslerin gelir,  
Viranelerde bir baykuş öttü,  
Virane gönlümü yoluna serdim,  
Sevgili, gecede geleceğim,  
Ruhumu giyip üzerime tüm varlığımla,  
Seni seviyorum diyeceğim,

05.11.2008 Ayvalık

Kadir Kaya

## **Hayal Kırıklığı**

Hayal kırıklıkları,  
Yaşamın oyun bozucuları,  
Peki, hayal etmemeli mi insan,  
Ya da hayalleri de mi kısıtlamalı?

Yaşam bizim oyunumuzdur,  
Özgürce oynamalıyız,  
Sorun hayal etmekte değil,  
Hayalleri gerçekleştirecek cesareti olmalı insanın,

Hayal kırıklıkları,  
Hayali olanların sorunudur,  
Çok şükür, hayallerim var benim,  
20.11.2008

Kadir Kaya

## Hayat

Her şeyi geride bırakarak,  
Çekip gitmek gerekir bazen,  
Aklını, kendini, sevdiğini,  
Ölüm dahi gelmez aklına insanın,  
Kaçarsın bildiklerinden,

Sonra birden,  
Aklına geliverir,  
Güneş doğmak için batmaktadır,  
Hayat yaşanmak içindir,  
Ilık bir esinti olarak gelir önce,  
Sonra daha yakınında hissedersin,  
Sesi gelir yakından,  
"canım"  
"gel beni yaşa"  
bütün iticiliğine rağmen seni çağırır hayat,  
ve sen bilirsin,  
hayat sensin,  
dikenleri kırma azmi ile düşer yollara,  
gülün hayali ile gidersin,  
can dostum; unutma,  
Hayat sensin,  
Sen her şeysin,

Ayvalık 28.10.2008

Kadir Kaya

## **İstanbul**

İstanbul,  
Ah İstanbul,  
sevdaların şehri,  
boşuna değil elbet bu söz,  
Ben seni böyle sevdim, böyle ağladım diye sokaklarında,  
Boram boram hasret, ah istanbul,  
Gözyaşlarım yıkasın seni, 2003 Mayıs /İstanbul

Kadir Kaya

## İstanbul 1

istanbul,...  
istanbul ve sen,  
bana o kadar yakın,  
yüreğimde sakladığım, sıcacık  
sarıp sarmaladığım  
arada bir çıkarıp,  
sıcak ekmek gibi öpüp kokladığım,  
bakmaya kıyamadığım,  
doyamadığım,

istanbul ve sen,  
bana o kadar uzak,  
hayallerimin yetişemediği,  
kaçmıyorsunuz da üstelik,  
aha şurada,  
ulaşamadığım,  
hasretim,

Galata'da bir cep telefonu unutmuştuk,  
Güneşin batışına bakarken,  
Kavak'ta balık yemiş, tepede öpüşmüştük,  
Tophane'de çay kahve içip abayı yakmıştık sessizce,  
Belgrat ormanlarında yuvarlanmış,sarılmıştık birbirimize,  
Ya o mekanlar,  
İstanbul'un fethinden zordu girmek içeri,  
başarmıştık,

ey hayat,  
ey İstanbul,  
selam olsun size...  
kimbilir esamesi okunmayacak kaçınıcı yolcuyum senden geçen  
koca şehir,  
ey düşler ülkesi,  
sende saklı nice sevgililer,  
kendine iyi bak,  
emanetime de,  
elbet bir gün geleceğim,  
2003 Veni,Vidi,Vici

Kadir Kaya

## Kaçamak

Seninle bir dağ başı otelinde olsak sevdiğim,  
Rüzgar savursa saçlarını,  
Bir hafta sonu kaçamağı olsa bu,  
Paylaşsak hayatı sınırlı zamanlarda,  
Dönüp gitsek sonra kendi hayatlarımıza,  
Arayıp sormasak bir daha birbirimizi,  
Özlesek, hatırlasak, unutmasak,  
Hafiften tebessüm etsek anılara,  
Kazancımız şu olsa hayata dair,  
Yaşadık bir kısa anı çılgınca,  
Yaşadık yasak olanı, yaşadık desek,  
Kastamonu 2007

Kadir Kaya

## Kokun Sinmişti

Kokun sinmişti üzerime,  
Kim bilir ne zaman, nerelerde..  
Merdivenli dar bir sokakta yürürken,  
Bir bankta oturup, İstanbul'u dinlerken,  
Galata'nın, kız kulesinin, beyoğlu'nun, boğazın fısıltılarını duyarken,  
Adaya giderken, gemi güvertesinden martılara simit atarken,  
Hani, rüzgarı bahane edip sana sıkıca sarılırdım ya,

Kokun sinmişti üzerime,  
Kim bilir ne zaman, nerelerde..  
Bir kahve de dedikodu ederken,  
Fal bakarken geleceğe dair,  
Buğulu camların ardından hayatı gözetlerken kış günlerinde,  
Dostlardan bahsederken,  
Yaşlanıyor olmamıza inat,  
Yoksulluğa inat,  
Hayattan çalarken paylaştığımız anları,  
Bir gün, bir gün daha diyerek, ömrümüze günler eklerken,  
Paylaşarak çoğaltırken hayatı seninle,  
Ve,  
Sen giderken her şeyinle,  
Kokun sinmişti üzerime,

Sensizlik,  
Bilirsin işte,  
Ağır çelik bir zırh gibi,  
Kötü koku kalın pis bir aba gibi oturdu üzerime,  
Ağır mı ağır,

Sen,  
Gitmekle kalmadın,  
Aldığın yetmedi tüm verdiklerini hayatıma,  
Kokunu da götürdün,  
Acımasız bir zalim olan zaman,  
Onu benden aldı,

Sensizlik ve yaşam,  
Bir arada olmuyor,  
Sensiz yaşanmıyor,  
Gel,  
Bahar olsun tüm evren,  
Kokun sinsin dört bir yana,  
Bana...

16.1.2008  
Samsun

Kadir Kaya

## **Küförlü şiir**

Dağ başında bir kulübem olsun,  
Bir kaç parça eşyam,  
Köpeğim olmasa da olur,  
Sen ol sevgilim,  
Ben seni de severim,  
Kartepe 19.11.2008

Kadir Kaya

## Oyun

Oyunlar oynar her daim bize,  
Bazen zaman,  
Bazen kader,  
Bazen sevgili,  
Bazen yaşam,  
Sahi, kuralları biliyor muyuz,  
Ne kadar içerisindeyiz oyunun,  
Oynayan mıyız, oynatılan mı?  
Bir sonu var değil mi?  
Birisi bitirecek oyunu,  
Sahi, kazanabiliyor muyuz?  
Yoksa tek sermayemiz, ömrümüz mü oynadığımız,  
Yitiriyor muyuz?  
Ne oynadığının önemi var mı?  
Sonuçta hepimiz bitiriyor muyuz?  
Ömür dediğin, kuş kanadında bir çığ tanesidir,  
Ya kuş kanadını çırpar ya da güneş alır götürür onu,  
Ömür dediğini yaşamak,  
Meşakkatlidir, amma!  
İnsanoğlu bitirir onu.                      Bursa 08.07.2008

Kadir Kaya

## Özlemim

### Özlemim

Baykuş sesleri gelirdi gecede, uzaklardan,  
Arada bir de bir tilki sesi, bilmem ki neden?  
Gökyüzünde kum gibi serpiştirilmiş yıldızlar,  
Kocaman bir avluda yalnızım,  
Gaz lambasının ışığında anamın gölgesi vuruyor,  
Çivi ve macunla tutturulmuş kırık pencere camlarına,  
Şaf ve masum, engin gönüllü insanların sıcaklığı  
Yayılıyor dışarıya,  
Yalan, riya, türlü tuzak yoktu, bilmezdik  
Tarhana çorbasını bilirdik, dumanı tüten,  
Tereyağını bilirdik, anam yayıklarda yaymış,  
Patates oturtmaları pişerdi kuzine sobanın fırınında,  
Çocuktuk, bayramdı bize bayram,  
Hedik kaynatılırdı kocaman kazanlarda

Babam kahveye giderdi, kahveden gelirdi  
Karlı bir dağ yücesiydi gözümüzde,  
Canla başla çalışırdı, ekerdi, biçerdi,  
Buğdayla dolardı ambarımız, yüzümüz gülerdi,

Akrabalar vardı, komşular vardı,  
Kimin ne derdi vardı bilinirdi  
Dertler söylenebilirdi o günlerde, çare bulunurdu,  
Ak saçlıların elleri öpülür, duası alınır, sözleri dinlenilirdi,  
Gençler sevilir, sırtları sıvazlanır, adamlık öğretilirdi,  
Topluca yapılırdı düğünler,  
Topluca kaldırılırdı cenazeler,  
Dargınlıklar da olurdu, arada bir,  
Sözü dinlenenler araya girer,  
Düğün bayram bahane edilirdi,  
Sorunlar çözülür, küslükler biterdi,  
Yorgun, bitkin, rüzgâr vuruğu, güneş yanığı tenler  
Sakince gömülürdü yün yataklara gecede,  
Yaratana şükredilir,  
O günün hesabı kapatılır  
Yarına Allah kerim denilirdi,  
Kapılar kilitsiz, huzurlu uyunurdu,  
Bismillah ile kalkılır, doğan gün selamlanırdı,  
Yaşama sevinci ödünç alınırdı,  
Yalaktaki suda çırpınıp yıkanan serçe kuşlarından,  
Sabah sevgisini sunan kediye bir göz atılır,  
Hakkı verilirdi,

Basit yaşanırdı, basit  
Karmaşık değildi hesaplar,  
İki kere iki hep dört ederdi,  
Zorluklar birlikte aşılar  
Birbirine muhtaçlık bilinirdi  
Ahırdaki inek hastalandığında kime gidilir,  
Köyün kırık-çıkıkçısı kimdi?

Çivi kimden alınır,  
Kimden borç istenir, kimden istenmez,  
Gizli anlaşmalarda yazılıydı,  
Bir makine gibi işlerdi düzen,  
Sakince, gürültüsüz, patırtısız,  
Bazen sürüye kurt girer,  
Kahvede lafı edilirdi  
Kimin köpeği yaman  
Kimin tarlası verimli  
Kimin yüreği engin  
Belki de bu yüzdendi düzenin işleyişi,  
Gizlisi saklısı yoktu kimsenin, sülalesi bilinirdi,  
Aldanmazdı insanlar, güvenirdi

Önce mahallemizdeki ak saçlı eli öpülesi dedeler, nineler,  
Bir bir öldüler,  
Eksilip gittiler aydınlattıkları dünyamızdan,  
Bizler büyürken usul usul  
Anne-babalarımız yaşlandı,  
Teknoloji, iletişim, ulaşım derken,  
Muhtaçlıklar azaldı,  
Büyü bozuldu bir kere,  
Dedelerimizin kaybı ile yitirdiğimiz değerlere,  
Babalarımızın gidişi ile yitirdiklerimizi ekledik,  
Hayat değişti, değerler değişti, biz değiştik,  
Özlemle dolu kırıntılar kaldı bende o günlerden,  
Kilitsiz evlerde uyuyup uyanırken  
Kendimi apartman dairelerine hapsettim,  
Dokuz kilit taktım kapıya,  
Kapıdan çıktığımızda karşılaştığımız kim?  
Bilemediğimizden gömüldük iyice yalnızlığımıza,  
Belki o da bizim gibi yalnız,  
Ama konuşamıyoruz, paylaşamıyoruz,  
Ne derdimizi, tasamızı, ne de sevincimizi,  
Anlatsan da dinlemiyor kimse buralarda,  
Psikologlar dinler ancak, o da paran varsa,  
Yalnızlığında kaybolan kalabalıklar,  
İçi boş, kof topluluklar,

Çocuklarıma da anlatamıyorum çocukluğumu,  
Serçe kuşunu, sığırcık kuşunu,  
Günü karşılayışlarındaki yaşam coşkusunu bilmiyorlar,  
Pahalı kahveler içip markalı, marka giyiyorlar,  
Bunun anlamını da bilmiyorlar,  
Oysa anam, yün çoraplarımızın topuklarındaki ezikleri yamarken,  
Masallar anlatırdı bize,  
Anlatıyoruz çocuklara,  
Bunlar masal geliyor,  
Ben de kalmış bir şeyler,  
Var birkaç kırıntı,  
Çocuklar, çocuklarına ne anlatacaklar ki?

04.03.2010 Kozaklı-Nevşehir

Kadir Kaya

## Saklı Sevgili

Saklı sevgilimsin sen,  
Adını koyamadığım,  
Her zaman dilimde,  
Bilip de diyemediğim,

Saklı sevgilimsin sen,  
Tüm özlemleri yüklediğim,  
Kocaman yüreğini bilip,  
Yüreğimi beslediğim,

Saklı sevgilimsin sen,  
Yanımdayken bile özlediğim,  
Kokunu içime çekip şöyle bir,  
Zırh gibi hayata bilendiğim,

Saklı sevgilimsin sen,  
Yoklarımı çok ettiğim,  
Her şeyimi var ettiğim,  
Deli gönlüme yar ettiğim,

Seninle hep bir fazla,  
Binbir eda, binbir nazla,  
O beni gördüğün gözle,  
Saklı sevgilimsin sen,

Sensiz yollar bana kahrır,  
Bütün yollar sana varır,  
Hep dertlerim sende erir,  
Saklı sevgilimsin sen,

Ey güzel,  
Engin okyanusların köpüren dalgaları gibi,  
Çoştum, çoştum, çağladım,  
Seni buldum da, uçsuz bucaksız sahillerinde,  
Duruldum yüreğinde,  
Sakinledim, nefes aldım,

Ey yar,  
Yolumu yitirmişken bilinmez diyarların karanlık gecelerinde,  
Bir alev olarak düştün yüreğime,  
Yolum aydınlandı, bana vardım,  
Seni ben bildiğimde,  
Ben zaten sendim,  
Bir olduk, var olduk, yok olduk,  
Bir yıldız kaydı gecede,  
Sevda bizi hatırlasın,... 02.04.2010-Ankara

Kadir Kaya

## Sen - 1

SEN

Çağırın sen olmasaydın,  
Çıkıp gelebilir miydin yerin yedi kat altından,  
Zifiri karanlıktan,

Karşımda gülümseyen sen olmasaydın,  
Anam gibi güvenli, sıcacık,  
Yürüyebilir miydin yeniden, hayatın bu engebeli,  
Karmaşık yollarında,

Tutan sen olmasaydın ellerimden  
Tutunabilir miydin yaşama,  
Dipsiz uçurumların kenarında kararsız beklerken,

Paylaştığım sen olmasaydın,  
Çoğaltabilir miydin böyle yaşamı,  
Yaşama sevincimi,  
Çalabilir miydin bu kadar teklifsiz, çılgın anları,  
Şu gibi akıp giden ömürden,

Seni çok seven yüreğimi seviyorum,  
Ayuçlarından öpen dudaklarımı,  
Seni sevmemi seviyorum,  
Sadece beni sevmeni değil,  
Seni çok seviyorum,

Ünye-ORDU 14.10.2010

Kadir Kaya

## Sen

SEN

Gözlerindeki çakmak taşını yüreğime vuran güzel  
Kıvılcımlarınla aydınlandı dünyam  
Ben ki, pusulasız ve rotasız giderken yolumda  
Nereye varacağım ile ilgili hiçbir derdim yokken  
Kapıldığım rüzgarınla  
Aldın götürdün beni bilmediğim nice diyarlara  
Yüreğini gördüm, sen de tanıdım kendimi  
İlahi bir uyumun namelerini dinledik birlikte  
Uyuduk uyandık gecede  
Var olduk bu anlamsız evrende  
Ve... anlam kazandı her şey seninle  
Yaşanır oldu hayat  
İçilir oldu çay, yenilir oldu yemek  
Alınır oldu nefes  
Ve... uğruna ölünür bir değer oldu  
Sen...  
Kadınım, hoş geldin dünyama  
Bir yol daha bak bana  
Çakmak gözlerinden öpeyim.

01.03.2010 Kozaklı-Nevşehir

Kadir Kaya

## **Seni Sevmiştim**

Seni sevmiştim,  
Gittin, dolmadı yerin,  
Sarmadı yaralarımı zaman,  
Halim perişan,

Perişanlığım ve ben kaldık öylece ortalarda,  
Sensizlik geldi oturdu yüreğime,  
Ağlamaktan başka çare yok,  
Silemedim gözyaşımı,  
Kovamadım sensizliği,  
Divaneyim şimdi,  
Perişanlığım ve ben kaldık öylece ortalarda  
10.6.2008 Bursa

Kadir Kaya

## Sensiz

Bir çiğ tanesi düştü uzaklarda,  
Küskün değildi gönüller,  
Olasıya sevda yüklüydüler,  
Karşılıksızdı tüm aşklar,  
Aşıklar ağlıyordu gecede,  
Gece anaç ve kucaklayıcıydı,  
Umarsızdı sevenler,  
Gecenin kuytu bir yerinde sevgilerini büyütüyorlardı,  
Bir çiğ tanesi daha düştü uzaklarda,  
Acımasız, sert, keskin, billur,  
Paramparça yürekler,  
Aşıklar ağlıyordu gecede,  
Sevenler umarsız,  
Ben sensiz,  
Ayvalık 27.10.2008

Kadir Kaya

## Sevdiğim

Sevdiğim,  
Kara erik ağacım benim,  
Gözlerinin buğusunda eridiğim,  
binlerce yıldan beri bırakıp gittiğim,  
Onbinlerce yıldan beri dönüp geldiğim,  
Hasretim,  
Susuzluğum,  
Şusunluğum,  
İsyanım,  
Feryadım,  
Tutunduğum dalım,  
Kara erik ağacım benim,  
Sevdiğim,  
Kartepe 19.11.2008

Kadir Kaya

## **Siz bilir misiniz**

Siz bilir misiniz?

Yanınızdakine en uzak olmayı,  
Onun için yanarken için için,  
Ve o, ellerinizi tutarken sıcacık,  
Kalbinize dokunurken,  
Ona dokunamamayı,

Siz bilir misiniz?

Hayatınıza ket vurmayı,  
O size türlü güzellikler sunarken,  
Çağıl çağıl size çoşarken,  
Hayattan uzak durmayı,

Siz bilir misiniz?

Hiç ama hiçbir şeyden emin olmamayı,  
Kendinizden bile şüphe duymayı,  
Sizi adam görüp, insan görüp,  
Gönlünü açan dostlara,  
Bana neden gönüllerini açtılar diye bakmayı,

Siz bilir misiniz?

Korkudan korkmayı,  
Sık sık arkanıza dönüp bakmayı, kollamayı,  
Peşimden geliyor mu diye gölgenizi aramayı,  
Gördüğünüzde gölgenizden korkmayı,  
Görmediğinizde, bana nerde tuzak kurdu diye,  
Gölgenizi aramayı,

Siz bilir misiniz?

Yıllarca ömrünüzü törpüleyerek,  
Bin bir birikimle aldığınız evinizde bunalmayı,  
Duvarların üstünüze üstünüze gelmesini,

Siz bilir misiniz?

Ben erkeğim, adamım derken,  
At, avrat, silah şanımdır derken,  
Nerede, nasıl patlatacağınızı bilmeyerek,  
Bin bir korku ile silahınızı- benden uzak olsun diyerek-,  
Banka kasasına kilitlemeyi  
O çok severek aldığınız,  
Gururla koltuğuna kurulduğunuz arabanıza,  
Aylarca binememeyi,  
Namusunuz, hayat arkadaşınız, can yoldaşınız,  
Eşinize "bebeğim" diyememeyi,  
Gözlerine bakarak anlayış dilenmeyi,

Siz bilir misiniz?

Kendinize inancınızı yitirmeyi,  
En küçük sorunları,  
Yerinden oynatılmaz dağlar gibi büyütürken,  
Kocaman bir adamı çocukluğuna döndürmeyi,  
Çocuk gibi davranmayı,

Çocuk gibi korkmayı,  
Çocuk gibi yardım dilenmeyi,

Siz bilir misiniz?  
İnsanın çok bunaldığında,  
Anavatanı olan çocukluğuna sığındığını,  
Büyük rollerini reddettiğini,

Siz bilir misiniz?  
İnsanın her şey olduğunu,  
Kaybeden o olduğu gibi,  
Kazananın da o olabileceğini,  
Bütün sihrin insanda olduğunu,  
Özündeki cevheri yeniden keşfedebileceğini,  
Kendisini yeniden büyütüp, güçlenebileceğini,  
Ve o büyüdükçe,  
Yerinden oynatılamaz dağlar gibi büyük olduğunu sandığı sorunların,  
Nasıl da küçüldüklerini gördüğünü,  
Kendisine doğru koşarak gelen hayatı,  
Acısıyla tatlısıyla,  
Nasıl da bilgece kucakladığını,  
Bütün geri duruşlarını geriye aldığını,  
Kendisine vurduğu ketleri  
Yine kendisinin kırdığını,

Siz bilir misiniz?  
Ankara'da bir Prof.Abdülkadir Çevik olduğunu,  
Tökezleyip düşmek üzere olanların,  
Ellerinden tuttuğunu,  
Kocaman bir dağ gibi durup,  
Yüreğini ortaya koyup,  
Ustaca "yürü" dediğini,  
Sihirbaz olduğunu,  
Halden bildiğini,

Siz gerçekten biliyor musunuz?  
Öğrendiniz mi?  
Ne sağlam temeller üzerine kurduğunuz hayatınızın,  
Kağıttan bir maket olduğunu,  
Her şeyin insanlar için,  
Ölümün nefse terbiye,  
Ölümünün her insanın kıyameti olduğunu,

Siz bilir misiniz?

.....

Karabük 18.3.2009

Kadir Kaya

## **Sultan**

Ortada bir masa,  
Otuzbeşlik Tekirdağ rakısı,  
Tabakta beyaz leblebi,  
Ortamda bir sıcaklık,  
Dostluk, samimiyet ve sohbet,  
Bir de sen ve ben varız,  
Günlerden Cumartesi  
Pazar'da tatil üstelik,  
Daha ne isterim ki,  
Varsın olmasın köşküm sarayım,  
Ben gönlümün sultanıyım,  
Aralık 2008 Çınar

Kadir Kaya

## **Tut Ellerimi**

Beni karanlığa gömüp gittiğini görür gibiyim,  
Bütün ışıklarını götürmüşsün,  
Ağlamak istiyorum ardından,  
Çıglıklarım dört bir yanı sarsın,  
Sesim çıkmıyor,  
Ağlayamıyorum.  
Her bir şeyimi alıp gitmişsin,  
Anlıyorum,  
Sen herşeyimsin...

Gel,  
Tut ellerimi,  
....

Kadir Kaya

## Yitenin Ardından

Bir telaş, bir telaş içinde geçiyor hayat,  
Şöyle bir an soluklanıp, bakabiliyor muyuz?  
Nerdeyiz, ne yapıyoruz diye,

Bir telaş, bir telaş içinde geçiyor hayat,  
Bu telaş içinde öğrendim,  
Seni yitirdiğimizi,  
Dostum,  
Hani sen mücadele insanıydın?  
Nerdesin şimdi?

Bize, her şeye rağmen işler zaman,  
Un ufak eder, ezer bizi,  
Ne yaptığını, nerde olduğunu bildinse hayatında,  
Sanırım rahatsındır mezarında,  
Doğru bildiklerini yapıp, inandığın yolda,  
Yürüdüysen kararlı,  
Ağladığın olduysa arada,  
Sevebildiysen,  
Sorguladıysan,  
Düşünebildiysen "neden" diye,  
Yarım kalmış işlerin,  
Görülecek hesapların,  
Yaşanacak aşkların kalmışsa geride,  
Yaşadın,

Üzülme!  
Dünya bu işte,  
Geldik, gördük,  
Bir avuç toprak,  
Bir lokma ekmek,  
Dünya bu işte,  
Her yer insan,  
Bulunamıyor insanlık,

Şevindi düşmanların,  
Üzüldü dostların,  
Gittin,  
Kim bilir ne zaman, nerede,  
Bir bilinmez seferde,  
Bir kulaksız eşeğe binip geleceğim,  
Yıldızını parlak tut,  
Seni de görecekim,  
Sana söyleyemedim,  
Adam gibi yaşadın, öldün,  
O istediğin tepede gömüldün,  
Bunları söyleyecekim,

Bir telaş, bir telaş içinde geçiyor hayat,  
Dik duruşunu hatırlayıp, seni özleyecekim.

Muzaffer ÇELİK anısına, 24.3.2009 Karabük

Kadir Kaya

## Yolcu

Kim bilir nereye varacak sonum,  
Ben son yolun son yolcusuyum,  
Ezelden gelir ebede giderim,  
Bilirim yollar bitmez, ben biterim,  
Bitiş kurtuluş, sonsuzlukta yitenim,  
Ben bütün vedalarımaya rağmen,  
Kendimi sırtıma alıp da, bilinmeze gidenim,  
Bana düşman gerekmez,  
Ben bana yeterim,  
Çileyi benden çekenim,

Kaç kere geride bırakıp da kendimi, düştüm yollara,  
Ulaşılmaz yolları aştıkça vardım ben bana,  
Gördüm kendimi çırılçıplak, bir garip mahluk,  
Elinde bir balyoz kafasına vurup durur,  
Dedim ey garip mahluk, sen nicesin,  
Kendi kafana vurursun, nasıl bir bilmecesi,  
Dedi ben böyleyim, böyle yaratılmışım,  
Saf ve masum, engin bir gönülle insanlar arasına katılmışım,  
Beceremedim kurtlar sofrasında kurt ya da kuzu olmayı,  
Kendi kurdumun kuzusu oldum,  
Ben beni yemekteyim,  
Kim bilir nereye varacak sonum,  
Ben son yolun son yolcusuyum,  
Samsun 2009

Kadir Kaya

## **Yolculuğum**

Gözlerin,  
Bir derin mavi,  
Boğar beni,  
Yüreğın,

Gözlerin,  
Ağustos'da esen bir tatlı rüzgar,  
Alır götürür beni,  
Senli anlarımdaki sensizliğim,

Gözlerin,  
Bir yudum su,  
İçeyim kana kana,  
Susuzluğum,

Gözlerin,  
Bir alev yangısı gece de,  
Üşütür beni,  
Yokluğın,  
17.11.2008 Kartepe

Kadir Kaya